

for 1930, efter at Andel i de refunderede Beløb paa 795,821. 33 Guldfrancs, hidrørende fra Overskudet for 1929, og paa 700,000 Guldfrancs fra Byggefondet (jfr. ovenfor) er fradraget med henholdsvis 9,685. 45 og 11,799. 17 Guldfrancs.

3. Ubetalte Bidrag.

Kontrollkommissionen saavel som et af 4. Udvalg nedsat Underudvalg har iaar beskæftiget sig indgaaende med det Problem, som de ubetalte Bidrag frembyder.

Kontrollkommissionen udtaler saaledes i sin Beretning af 6. Maj d. A., at den med Bekymring har bemærket Forøgelsen i den samlede Sum af ubetalte Bidrag. Underudvalget udtaler sig paa lignende Maade, men begge Udvalgene er enige om, at der i Betragtning af de begrænsede Midler, som staar til Raadighed for Forbundet med Hensyn til at fremskynde Betaling, ikke kan anbefales andre Veje end en skærpet Aarvaagenhed parret med Taalmodighed og vedholdende Forhandling mellem Generalsekretæren og de paagældende Staters Regeringer.

Spørgsmaalet om at paalægge Restance-Staterne Renteydelse paa de skyldige Beløb har som bekendt været oppe allerede i 1922, da Finansreglementet blev drøftet. Det derom fremsatte Forslag blev forkastet af Forsamlingen efter at være blevet vedtaget i 4. Udvalg med 14 Stemmer mod 11. Forslaget var formet som en Artikel i Finansreglementet, hvorved Restance-Staterne tilpligtedes at betale Renter efter Forbundets Rentefod paa de ubetalte Beløb, men Sagen maatte opgives, da det viste sig, at der udkrævedes Enstemmighed til Vedtagelsen af Finansreglementet. Dette indeholder i sin Art. 21 de Regler, efter hvilke Generalsekretæren vil have at gaa frem, naar Bidragsbetalinger ikke har fundet Sted den 1. April, efter at Bidragsfordelingen i Oktober umiddelbart efter Forsamlingens Afslutning og Budgettets Vedtagelse er blevet Med-

lemstaterne meddelt. Den foreskrevne Fremgangsmaade er dels Moneringsskrivelser med 3 Maaneders Mellemløb samt Forelæggelse for Raad og Forsamling af en aarlig Redegørelse af Status med Hensyn til ubetalte Bidrag med nøjagtig Angivelse af, hvilke Stater det drejer sig om, og om hvilke Skridt Generalsekretæren har foretaget sig. »Forsamlingen«, hedder det i Artiklens Slutning, »tager de Forholdsregler, som den anser for hensigtsmæssige«. Spørgsmaalet blev genoptaget af Forsamlingen i 1926 ved en Beslutning, som havde det Formaal at anmode Raadet om at undersøge Restance-Staternes juridiske Status samt om at forelægge Oplysninger desangaaende for den følgende Forsamling (1927). Resultaterne af denne Undersøgelse findes i et meget interessant Dokument (A. 10. 1927. V) »Situation juridique des Etats qui ne s'acquittent pas de leurs contributions à la Société des Nations«. Dokumentet omfatter en Beretning til Raadet fra Ordføreren M. Titulesco af 9. Marts 1927 samt en Beretning til Raadet fra Generalsekretæren af samme Dato, omfattende Resultaterne, som et Underudvalg under Pagtændringsudvalget var naaet til i 1921 med Hensyn til Restance-spørgsmaalet, idet Forsamlingen ved Resolution af 17. December 1920 havde paalagt Pagtændringsudvalget at fastsætte Regler for den Fremgangsmaade, der vilde være at følge over for Stater, som ikke har betalt deres Bidrag indenfor en bestemt Frist.

Alle disse Undersøgelser tog deres Udgangspunkt i følgende to Bestemmelser i Pagten:

1) Art. 5, 5. Stykke, saalydende: »Forbundets Udgifter skal bæres af Forbundets Medlemmer i det Forhold, som Forsamlingen bestemmer«,

2) Art. 16, Stykke 4, der lyder saaledes: »Ethvert Forbundsmedlem, som har gjort sig skyldig i en Krænkelser af en af Pagten følgende Forpligtelse, kan udelukkes af Forbundet. Udelukkelse sker ved en